



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CV. S. Leo IV. Anno Christi 847. Lothrrii[sic!] 8. Michaelis III. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

narrat, memorata *Sacra Limina* seu *verabiles gradus*, seu Scalas sanctas Salvatoris nostri appropinquantis ad mortem vestigiis calcatas, ac sanguine resperfas, & juxta antiquiorum Patrum traditionem pietatis causâ ab Hierosolymis ex pratorio Pilati Romam operâ S. Helenæ matris Constantini Imperatoris translatas apud S. Joannis Lateranensem Basilicam asseruari, *Scalarum gradus* esse octo supra viginti: hos Constantinum Imperatorem posuisse in Porticu Palatii juxta Scalam, quæ ducebat ad *Patriarchium*: Sergium II. anno 844. cum injuriâ temporum non essent amplius in scalarum formam dispositi, ædificio constructo collocasse ante Basilicam Constantinianam, seu Lateranensem: Cælestinum III. collocasse ante Sacrum *Patriarchium* juxta Porticum Lateranensem: denique Sixtum V. nobile illud, quod adhuc exstat, Ædificium construxisse, ac sanctarum *Scalarum gradus* disposuisse ante *Capellam* toto terrarum orbe celeberrimam, quæ dicitur *Sancta Sanctorum*, ut legitur in Constitutione 105. ejusdem Sixti in *Bullario Romano*.

CV.

S. LEO IV.

ANNO CHRISTI 847.

LOTHRRII 8. MICHAELIS III.

6.

Justis

Jussis Sergio II. nondum solutis, Bar. an. 847. §. 7.
 Leonem IV. Radoaldi filium, 8. 21. 22. Pag §. 3.
 Romanum, Presbyterum insignem prudentiæ laude ac sanctitatis Romani Pontificem creant, & post menses duos ac dies quindecim, III. Idus April, periculum Urbi metuentes ab Saracenis, consecrant sine auctoritate Imperatoris, (1) & *morem conservantes antiquum, pedes osculantur.* (2) Ipso Pontificatus initio ejus sanctitas enituit. Namque flagrantissimum Urbis incendium signo Crucis extrinxit, & serpentem terribilissimum, cujus veneno atque adeo afflatu multi absumebantur, fufis ad Deum precibus exterminavit. Bar. an. 855. §. 9. Cujus beneficii, ope B. Mariæ Virginis, recurrente ejus in Cælum Assumptionis festo die, impetrati ut perenne esset ad posterum monumentum, decrevit Festum illud celebrandum per dies octo. Ludovicum II. à patre Lothario assumptum Imperii socium, & Romam missum, sacro oleo delibatum constituit Imperatorem. (3) Concilium Romæ habuit ad Ecclesiam Bar. an. 853 §. 33. Pag. §. 12. sticam disciplinam emendandam, & mores regendos, in eoque Anastasium

F f 5

suum

fium Tituli S. Marcelli presbyterum Cardinalem gradu amovit, quod Parochiam suam per quinquennium deseruisset. (4) *Anshario* autem *Hamburgensi Pontifici privilegium concessit, in quo ipsi ejusque successoribus prater usum Pallii tribuit ornari caput ejus mitrâ, portari ante ipsum Crucem: quod argumento est, id non cuivis Episcopo citra privilegium licuisse.* (5) Hæc Leo pro sua in Ecclesiam auctoritate. Pro suo autem in humanas res dominatu atque imperio, ne

Bar. an.

855. §. 1.

2. 5.

Pag. 9. 1.

Bar. an.

854. §.

1. 3.

Bar. an.

855. §. 5.

6. Pag.

6. 5. 6.

S. Petri ædes exinde pateret incursionibus Saracenorum, mœnia circumdedit colli Vaticano, & antiquæ Urbi addidit novam ab nomine ejus *Leoninam* dictam. Corsos finibus patriis expulsos à Saracenis recepit in Urbem Portuensem, novis operibus munitionibusque septam. Centumcellas ab iisdem Barbaris dirutas restauravit, & loco munitiore divinitus sibi per nocturnum visum indicato statuit. Hortæ quoque & Americæ portas murosque refecit. *Causam Gratiani nescio cujus magistri militum, & Romani Palatii Superista delati apud Ludovicum II. quod*

quòd consilia agitarer de Imperio transferendo ad Græcos, unà cum eodem Ludovico cognovit. Haud ita multò post, cùm annos octo, menses tres, & dies sex gessisset Pontificatum, XVI. Kal. Sextil. anno 855. sanctissimam animam efflavit. (6) Huic Joannam Papissam quidam suggerunt. *Verum hac fabula jam demum apud Eruditos sic malè olet, ut de ea plura dicere vetet pudor: tametsi Heterodoxi quidam eam propugnare pergant, ut ridiculo commento suos affectas pascant.* (7)

ANNOTATIONES.

(1) Haud expectatis Imperatoris Legatis, qui interessent consecrationi novi Pontificis. Vide annotat. 2. ad Stephanum IV.

(2) Anastasius Bibliothecarius in Vita hujus Pontificis pag. 358. idem in vita Constantini pag. 160. loquens de Justiniano Imperatore. *Augustus Christianissimus cum Regno in capite se prostravit pedes osculans Pontificis.* Vide Christianum Lupum in schol. ad Dictatum Gregorij VII. can. 9. Operum tom. 5. pag. 195. edit. Venetæ, & notas ad Anast. Biblioth. tom. 4. pag. 128.

(3) Ut est in Annalibus Bertinianis ad an. 850. tom. 2. Scriptor. Rer. Italic. pag. 531.

Ex

(4) Ex hoc Concilio difeimus tria. U-
num, maximam jam tum fuiffe Cardina-
lium dignitatem, cum tres Epifcopi miffi
fuerint, qui Anafafium Cardinalem voca-
rent ad Concilium. Alterum, Cardinales,
faltem Epifcopos & Presbyteros, debuiffe
in Parochia fua commorari atque refidere.
Tertium, ufurpari cœptum morem notan-
di Acta publica annis Pontificatûs Præfu-
lum Romanorum. Siquidem tum apud
Harduinum tom. 5. Conc. pag. 69. legi-
tur Concilium hoc habitum *anno Ponti-
ficatûs fanctiffimi ac coangelici & uni-
verfalis quarti Papa Leonis feptimo,*
qui annus refpondet anno Chrifti 853.

(5) Mabillonius præfat. in Sæculi quar-
ti Benedictini partem fecundam num. 182.

(6) Tom. 8. Conc. Lab. pag. 33. extat
hujus Pontificis Homilia *De cura Pafto-
rali, quam per Epifcopos omnibus Sacer-
dotibus curam animarum gerentibus im-
rimari voluit.*

(7) Mabillonius præfationis in fæculum
Benedictinum fextum parte alterâ, num. 6.

Cæterùm nec Marianum Scotum, nec
Martinum Polonum (quod nonnulli affe-
runt) mendacii hujus architectum fuiffe,
demonftratum eft à viris doctis, ut
legere licet apud Cardinalem Lambertinum
De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz.
lib. 3. cap. 10. num. 4.

Pagius uterque exiftimat, mendacium
hoc proculum fuiffe poft annum 1278,
quo obiit Martinus Polonus. De ejus ori-
gine

gine alii alia scriptis tradunt. Joannes Aventinus lib. 4. Annal. Bojorum cap. 20. §. 52. putat, ei causam præbuisse Joannem IX, quem, ut sibi familiarem, *Theodora scortum nobile atque imperiosum Romanis imposuit, primariumque Sacerdotem creavit.* Panvinius in annot. ad Platinam pag. 106. credit, *hanc fabulam ex Joannis Papa XII. viri turpi vita manasse.* Bellarminus lib. 3. de Rom. Pont. cap. 24. *Fortasse hinc nata est hæc fabula de Joanne scemina. Cum enim rumor esset, quandam sceminam fuisse Pontificem Constantinopolitanum; Et deinde paulatim, omisso nomine Constantinopolitani, remansisset fama Et opinio de scemina Pontifice, Et Pontifice universali: coeperunt aliqui in odium Romana Ecclesia dicere, sceminam illam Romanum Pontificem fuisse.* Baronius ad an. 879. §. Quod Joannes Papa VIII. loco supplicii persolverit premia scelestissimo viro (Photio) magnam existimationi sue Et cathedra Pontificia notam inussit. Hinc puto factum (si qua tamen veritatis vel saltem species mendacii apertissimi esse potuit) quod ob nimiam Joannis animi facilitatem Et mollitudinem, abjecta penitus omni virilitate, fractus animo, Sacerdotalis constantia expers, atque robore

bore enervatus, non Papa, ut Nicolai
 & Hadrianus, sed Papissa fuerit contra
 melia loco dictus, utpote qui nec resistere
 sciret eunucho, quique vinceretur à se-
 miviro, non vir, sed esset femina potius
 nuncupandus: & sic nomen contumelia
 transferit posteris rerum insciis in veri-
 tatis opinionem, atque ita à compluribus
 decantatum fuerit, Joannem VIII. Pa-
 pam fuisse feminam: sicque jaecat a vul-
 go invenerit eo modo locum fabulae. Pla-
 cuit magnis viris, ut ait Pagius ad an.
 879. §. 9. illa Baronii conjectura: &
 hujus exemplo Papebrochius in Constanti
 Chronico-Historico suspicatus est, pu-
 lanimitatem non Joannis VIII. sed Jo-
 annis VII. in non resellendis Canonibus
 Trullensibus, eidem fabulae occasionem
 dedisse. Allatius in Confutatione fa-
 bulae de Joanna Papissa ex monumentis
 Graecis, ejus originem revocat ad Thio-
 tam mulierem Pseudopphetissam, quae
 regnante Leone IV. damnata est in Con-
 cilio ab Germaniae Episcopis celebrato.
 Pagius ad an. 853. §. 14. & ad an. 879.
 §. 9. confictam putat à Valdensibus Ro-
 manae Ecclesiae hostibus. Alii, ut est et
 apud laudatum Cardinalem Lambertinum,
 eam dicunt ex Lutheranorum laicibus
 erutam. Porro non de nomine commu-
 nitatis hujus feminae, non de patria con-
 venit;

venit; adeò nullus est mentiendi modus. Vide Labbeum in Genotaphio Joannæ Papiſtæ everſo penitùſque exciſo, tom. 8. Conc. pag. 154. & Launojum lib. 4. epiſt. 8.

CVI.

BENEDICTUS III.

ANNO CHRISTI 855.

LUDOVICI II. I. MICHAELIS
III. 14.

Mortuo Leone IV. ſtatim habita comitia Pontifici creando, & Benedicto III. Petri filio, Romano, Tituli S. Calliſti Presbytero, invito & abnuenti ſummum Sacerdotium mandatum. Electio, *conſuetudo priſca ut poſcit*, (1) Lothario, & Ludovico Auguſtis miſſa per Legatos. Hi Romam reverſi, Arsenio Epifcopo Igavinorum inſtigante, deſerunt Benedictum, & unà cum aliis factioſis hominibus Anaſtaſium Presbyterum olim Cardinalem, quem in Romana Synodo à Leone IV. redactum in ordinem diximus, Pontificem conſtituunt. Factioni primùm favere viſi ſunt etiam Imperatorum Legati, qui Romam miſſi fuerant,
ut

Bar. an.
855. §.
36. 38.
Pag. 9. 10